

File System Hardening	S04 T04	
	ACL (access control lists)	
<p>در زمینه‌ی سخت‌کردن سرورهای لینوکس، یکی از مباحث کلیدی که باید به آن توجه داشت، مدیریت دسترسی‌ها به فایل‌ها و پوشه‌ها است. در کنار مجوزهای سنتی (مالک، گروه و دیگران)، لینوکس امکانات پیشرفته‌تری نظیر فهرست‌های کنترل دسترسی (ACL) را ارائه می‌دهد که انعطاف‌پذیری بیشتری در تعیین سطوح دسترسی فراهم می‌کند.</p>		Sticky bit, SUID, SGID
	بعد از	
		File integrity checkers (AIDE, Tripwire)
	قبل از	
پیاده سازی عملی: خیر	پژوهشی: خیر	راهنمای عملی: بله

آشنایی با ACL (فهرست‌های کنترل دسترسی) در لینوکس

در زمینه‌ی سخت‌کردن سرورهای لینوکس، یکی از مباحث کلیدی که باید به آن توجه داشت، مدیریت دسترسی‌ها به فایل‌ها و پوشه‌ها است. در کنار مجوزهای سنتی (مالک، گروه و دیگران)، لینوکس امکانات پیشرفته‌تری نظیر فهرست‌های کنترل دسترسی (ACL) را ارائه می‌دهد که انعطاف‌پذیری بیشتری در تعیین سطوح دسترسی فراهم می‌کند.

ACL چیست؟

ACL یا فهرست‌های کنترل دسترسی، به مدیر سیستم اجازه می‌دهد تا سطح دسترسی دقیق‌تری برای کاربران و گروه‌ها بر روی فایل‌ها و پوشه‌ها تعیین کند. برخلاف مجوزهای سنتی که تنها سه سطح مالک، گروه و دیگران را شامل می‌شوند، ACL می‌تواند برای هر کاربر یا گروه خاص، مجوزهای جداگانه‌ای تعیین کند.

مزایای استفاده از ACL

- **انعطاف‌پذیری بیشتر:** با ACL می‌توان دسترسی‌های خاصی را برای کاربران و گروه‌های مختلف تعریف کرد.
- **کنترل دقیق‌تر:** می‌توان به کاربران خاص دسترسی‌های خواندن، نوشتن یا اجرایی را بدون تغییر مجوزهای اصلی داد.

نحوه فعال‌سازی ACL

برای استفاده از ACL، سیستم فایل باید پشتیبانی لازم را داشته باشد و در زمان Mount، گزینه‌ی `acl` فعال باشد. می‌توان با ویرایش فایل `/etc/fstab` و افزودن گزینه‌ی `acl` به تنظیمات Mount، این ویژگی را فعال کرد:

```
/dev/sda1 / ext4 defaults,acl 0 1
```

پس از آن می‌توان با فرمان زیر سیستم فایل را مجدداً Mount کرد:

```
mount -o remount,acl /path/to/mountpoint
```

ابزارها و فرمان‌های مربوط به ACL

برای مدیریت ACL ، می‌توان از ابزارها و فرمان‌های زیر استفاده کرد:

- **setfacl**: این فرمان برای تنظیم و مدیریت ACL بر روی فایل‌ها و پوشه‌ها استفاده می‌شود.

افزودن یک ورودی ACL:

```
setfacl -m u:username:rw /path/to/file
```

حذف یک ورودی ACL:

```
setfacl -x u:username /path/to/file
```

- **getfacl**: این فرمان برای مشاهده و نمایش ACL های تنظیم شده بر روی فایل‌ها و پوشه‌ها استفاده می‌شود.

```
getfacl /path/to/file
```

مثال‌های عملی

۱. افزودن دسترسی خواندن و نوشتن به یک کاربر خاص:

```
setfacl -m u:ali:rw /path/to/file
```

۲. مشاهده ACL های یک فایل:

```
getfacl /path/to/file
```

۳. تنظیم ACL پیش‌فرض برای یک پوشه: با استفاده از ACL پیش‌فرض، تمامی فایل‌ها و پوشه‌های جدیدی که در یک پوشه خاص ایجاد می‌شوند، ACL مشخصی را به ارث می‌برند.

```
setfacl -d -m u:ali:rw /path/to/directory
```

نتیجه‌گیری

استفاده از فهرست‌های کنترل دسترسی (ACL) در لینوکس به مدیران سیستم امکان می‌دهد تا با دقت بیشتری دسترسی‌های کاربران و گروه‌ها به فایل‌ها و پوشه‌ها را مدیریت کنند. این ویژگی انعطاف‌پذیری بالاتری نسبت به مجوزهای سنتی ارائه می‌دهد و به مدیران کمک می‌کند تا امنیت سیستم‌های خود را بهبود بخشند. آشنایی و استفاده صحیح از ابزارها و فرمان‌های مرتبط با ACL، می‌تواند تأثیر بسزایی در افزایش امنیت و کارایی سیستم‌های لینوکسی داشته باشد.

منابع و ارجاعات

- <https://roadmap.sh/linux>
- <https://manpages.ubuntu.com/manpages/noble/en/man1/setfacl.1.html>